

Jaarverslag 2009 van de Stichting Dominique Roemenië

In plaats van de gebruikelijke nieuwsbrief 2009 sturen wij u in dit jaarverslag een overzicht van de vele activiteiten die we met uw hulp mochten realiseren.

Er zijn op dit moment voor mij drie invalshoeken:

1. Stichting Dominique (SDR) vanuit Nederland: die activiteiten en hulp direct uit Nederland organiseert.
2. Stichting "All for them totul pentru ei" (AFT): een Roemeense stichting, waarvan Aad Koornneef uit Veenendaal voorzitter is en het uitvoerend werk door mij wordt gedaan als secretaris.
Aad heeft hier een appartement waarin AFT gehuisvest is, een soort gasthuis waar Nederlanders en Belgen tegen vergoeding kunnen overnachten.
3. Het restaurant: een Nederlands Pannenkoekhuis (2003) genaamd "Aads Place" in Iasi, waarvoor ik eind 2007 gevraagd werd "even" waar te nemen tot er een goede opvolger zou worden gevonden die de werkzaamheden zou kunnen overnemen. Ik ben daar vrijwilliger maar wel tot administrator benoemd om de zaken waar te nemen op allerlei gebied.

SDR:

Afgelopen jaar hebben we veel hulp gekregen van verschillende organisaties en particulieren. Ook hebben we drie transporten gehad met kleding, kinderfietsjes en rolstoelen, schoolmaterialen, plastic borden en kopjes. Dit alles hebben we met hulp van Roemenen verdeeld.

Bovendien hebben we tweemaal van Tineke Coolen en haar groep mensen zelfgemaakte broekjes en truitjes kunnen geven aan jonge kinderen in de tehuizen en op het platteland, waar ze heel blij mee waren. Door hun financiële ondersteuning hebben we ook de gezinnen kunnen helpen door bijdragen aan 3 begrafenissen, een kistje kopen voor het kind en voor een vader van een medewerkster, veel medicamenten gekocht voor oudere mensen, die geen geld hadden om dat te kopen maar die het wel hard nodig hebben.

We kregen uit Nederland van verschillende mensen ook kleding die we hebben verdeeld en waar men heel blij mee was. Want de mensen kunnen zelfs de kleren van de tweedehandswinkel niet betalen en je ziet er zoveel mensen op afkomen als er weer goederen binnenkomen. Ook didactische middelen en goed speelgoed hebben we kunnen brengen in kindertehuizen.

We hebben een dak gerepareerd voor een ouder echtpaar omdat het weer eens lekte na de vele sneeuwval. Verder veel hout moeten betalen voor de houtkachels.

Dit jaar hebben we weer collectegeld van een camping uit Friesland gekregen, waar we heel blij mee waren.

Cursusweken autisme

Ook heeft ZZG Eindhoven ons weer goed geholpen.

In Sf Andrei hebben we drie cursusweken mogen geven met specialisten op het gebied van autisme uit Nederland en België. Deze waren bedoeld voor ouders, specialisten, medici en groeps werkers van verschillende instituten die werken met kinderen/jongvolwassenen met autisme. Er is zelfs een boek van Theo Peeters over autisme in het Roemeens vertaald en hier uitgegeven. Tevens werd er een brochure uitgegeven met namen van medicamenten etc.

Voor de kinderen met een lichamelijke of verstandelijke beperking, die thuis wonen en thuis begeleid worden door specialisten van Sf Andrei, hebben we geregeld dat ze uitstapjes mogen maken met hun ouders. Een bezoek aan een museum in de stad Iasi en aan een dierentuin

We hebben buitenspeelmateriaal mogen aanschaffen en de fietsjes zijn daar in gebruik.

Wat een grote tegenvaller was het dat door een stroomstoring vele cassette recorders en een TV stuk gingen in Sf Andrei. Gelukkig hebben we die kunnen vervangen.

De elektriciteitssituatie is hier vaak onvoorspelbaar: hoe vaak we hier geen stroomuitval hebben! Soms uren lang en dat geeft schade en veel ongemak met de telefoon, de trams, etc

Ook hebben we voor jongvolwassenen met een lichamelijke/verstandelijke beperking uit het dagverblijf Sterjarul en internaat Galata een stimuleringsruimte mogen inrichten, buitenspelmateriaal mogen aanschaffen en cursusgeld betaald voor studenten die naar de opleiding gaan voor pedagogische werker.

Associatie Renasterea Sperantei

Voor dagverblijf Associatie Renasterea Sperantei (kinderen en jongeren met syndroom van Down) hebben we een grondige reparatie verricht aan muren en plafonds van 2 klaslokalen en de keukens en het bureau. Dit werd betaald door Colour4Kids.

Met hulp van een Belgische organisatie hebben ook nog parket kunnen leggen, zodat de lokalen er weer fris en schoon uitzien bij het 10-jarig bestaan in juni 2010. We hebben ook sjoelbakken mogen brengen (Sterjarul, Galata en Sf Andrei hebben nu elk een sjoelbak en in het restaurant staan er zelfs 2) en de driewieler uit Malden is daar in gebruik.

Ze hebben nog als wensen: opknappen van de hal, een vries/ijskast, magnetron en didactische materialen.

Ik ben superblij met deze Belgische organisatie, want ik mag daar ook alle goederen in ontvangst nemen en opslaan als die aankomen vanuit België en Nederland. Ik moet ze dan gaan sorteren en wegbrengen naar diverse families en naar Popesti, maar zij helpen me geweldig.

Popesti

Vanaf 2000 helpen we gezinnen in Popesti en het afgelopen jaar ben ik er heel weinig geweest vanwege werkzaamheden in het restaurant, maar we hebben wel iedere keer pakketten kleding gebracht. De familie Mangalagiu maakt het nu iets beter omdat de moeder Marianna nu samenwoont met de buurman en er nog maar 2 kinderen naar school gaan. Enkele dochters zijn getrouwd, andere naar het buitenland en de zorgen zijn nu minder.

De oudere mensen hebben nog steeds hulp nodig, ook in Popesti. De winter heeft veel geld gekost voor verwarming en hout, ook het voedsel was schaars omdat het een lange, hete en droge zomer was geweest.

Maria uit Popesti, die bij haar oma woonde, is nu al een jaar weer in Iasi en ze maakt het goed, heeft goede cijfers, is ijverig en is sterk om zo verder te gaan alleen in haar leven. Ze heeft wel extra engelse lessen moeten hebben omdat ze in Popesti een andere methode hadden. Bij ieder semester krijgt ze nu enkele lessen en gaat dan verder op haar eigen wijze, met goed gevolg. Helaas is in het internaat, waar ze is, weinig privacy en weinig mogelijkheden maar voor extra onkosten van kleding, medicamenten, wasmiddelen, telefoonkaarten en reiskosten om terug te gaan naar Popesti tijdens vakantieperiodes is ze van ons afhankelijk. Haar zus Elena, die vaak heel depressief was, woont nu samen, is 22 jaar en hopelijk gaat het nu goed met haar.

De kosten voor de medische zorg van de mensen hier zijn erbarmelijk hoog, alleen het bed is gratis maar verder moet men alles zelf betalen: medicamenten, onderzoekskosten. Vooral voor chronisch zieken is dit heel erg (we hebben dan ook verschillende aanvragen juist voor onderzoeken of kleine operaties, bv. aan het oor).

Casa Sperantei

We helpen ook Casa Sperantei van Doina Asachi, die met jongeren werkt met verstandelijke beperking. Ze heeft haar eigen stijl: ze is actief met haar jongeren in "special olympic" en ze gaat vaak uit voor handbal, hardlopen. De jongeren genieten ervan, maar voor de kosten krijg ik een telefoontje. Ze organiseert het eerst en daarna mist ze de financiën, ik kan dan ook maar kleine bijdragen leveren. Zoals voor sportkleding of schoeisel en voeding (reiskosten zijn gratis voor hen). Daarnaast helpen we mensen, die via anderen naar ons worden verwezen, om bv. hulp bij financiële problemen, het betalen van de elektriciteitsrekening, dringende medische kosten, huur, studiegelden.

AFT:

AFT heeft in 2009 voor de familie Manole heel veel betekend. Zo werd de autorisatie van hun huis (alle bouwaktes die nodig zijn) geheel door AFT betaald. U weet, dat we al in 1998 met dit gezin in contact zijn en door het hoge kindertal (17) en weinig inkomen en kinderbijslag uit hun huis werden gezet door schulden. Wij hebben toen - met een Nederlandse sponsor - een huis laten bouwen, eerst van plastic, daarna van hout en zelfgemaakte stenen en vorig jaar een huis van echte stenen. Alleen de grond was hun eigendom. We hebben voedsel gegeven en schoolmaterialen en misschien weet u het nog: een jongen had geen geboortebewijs. Dat hebben we nu in 2010 mogen realiseren en nu meteen een identiteitskaart laten maken, die hier vanaf 15 jaar verplicht is. Nu kan hij naar school, hij is nu 16 jaar. Nu heeft hij recht op werk, gezondheidszorg etc. In 2010 hopen we dat we dit project voor het huis kunnen afsluiten maar we kennen de wetten en er zullen wel weer meer aktes moeten komen, vrezen we. Ook al heb je een akte van het water/gasbedrijf en er is geen water/gasaansluiting dan komt dat te zijner tijd toch. Elektriciteit is wel aangelegd (ze hebben nu licht en een eenvoudige wasmachine en televisie).

Een belangrijk motief om te blijven helpen is dat de moeder Adriana ondanks haar slechte gezondheid alles voor elkaar krijgt en zij ook nog de laatste 2 jaar ging werken. Door de slechte economie ging de tweedehandswinkel dicht, autowassen had voor de jongens in de winter geen zin, zaken waren gesloten en vooral ongeschoolde arbeiders hebben geen kansen. Ze zijn trotse grootouders, terwijl ze zelf nog kinderen hebben van 5 en 7 jaar. Kinderen kunnen slecht leren en hun leven is in deze omstandigheden niet rooskleurig.

Zij hebben nu getrouwde kinderen en ook die neemt ze weer op in haar huis omdat die geen werk en inkomen hebben. In 2009 hebben zij de zieke ouders van Adriana in huis opgenomen (vader is dagelijks afhankelijk van zuurstof uit een fles).

Ianos, de vader van het gezin, zong in een gospelband op zondag maar door zijn slechte gezondheid en vele pijn in de rug kan hij het niet meer.

De hoge kosten van medicamenten en voeding brengen deze mensen steeds weer in moeilijkheden, maar moeder en kinderen blijven vrolijk en spelen veel buiten. De afgelopen winter was het min 25 graden en er is heel veel hout verstoekt.

Ook namens AFT hebben we in het Kinderziekenhuis bij alle grote feesten cadeaus en fruit gebracht en kinderen opgezocht op de afdeling oncologie en we waren blij met vele sjaals die we hadden gekregen via een Belgische organisatie en de truitjes via Tineke Coolen (met Kerst, Pasen, Pinksteren 1 juni dag van het kind, 6 december).

Ook hebben we de familie Balan geholpen omdat zij al vanaf 2005 wachten op een woning nadat de huiseigenaar het huurhuis had verkocht en zij op straat kwamen te leven. Zij hadden in een oude vervallen woning illegaal hun intrek genomen. Iliana is de moeder van 4 dochters en 3 zonen (Ionuts, Alexandra, Andrei, Oana en Ancuta, Rasvan en Andrei). Zij heeft nu weer werk als bewaker van een terrein. Het gezin is afhankelijk van de sociale dienst, maar kan (zoals zovele) niet geholpen worden (er zouden geen woningen zijn volgens de gemeente).

Na jaren steeds gaan praten met de sociaal werkster, tv-opnames, hebben we in december een bericht gekregen via AFT dat ze in 2010 een woning toegewezen zouden krijgen en dat hopen we maar, want de brief is ondertekend door de burgemeester (heel veel wegen bewandeld met veel problemen). De kinderen doen het goed op school, behalve Oana die niet goed kan leren en die uit huis wegloopt en omgaat met slechte vrienden (de kans op prostitutie is erg groot). Vandaar dat we een aanvraag hebben gedaan voor een opname in een kindertehuis. Ze is nu 15 jaar en gaat niet meer naar school wat wel verplicht is en moeder maakt zich terecht ongerust waar ze is als zij aan het werk is.

Vanaf 2009 hebben we nu ook maandelijks een bedrag kunnen geven om schoolmaterialen, kleding, voedsel, medicamenten te kopen, zodat ze een basisinkomen hebben en niet steeds maar moeten komen vragen en de jeugd kan nu ook iets meer meedoen met de andere klasgenoten: kleine excursies met school maken, scouting etc.

Het restaurant:

Het restaurant, waarvan de winstopbrengst voor AFT zou zijn, vraagt veel toezicht.

We hebben nu 14 mensen in dienst: voor de bediening studenten en jonge moeders en in de keuken ook wat oudere moeders tussen de 35 en 45 jaar.

Op het menu staan natuurlijk pannenkoeken en poffertjes, maar ook Nederlandse en Roemeense gerechten, zoals speciale soepen, mici (een soort gehaktballen), frites, schnitzels en in de afgelopen winter: zuurkool met worst.

Het is moeilijk om de specialiteiten van Nederland over te brengen omdat er toch een andere cultuur heerst. Ook wenst de eigenaar een vriendelijke, behulpzame en attente bediening, wat niet in de stijl van de Roemenen ligt.

Tóch mogen we, ondanks de crisis, er trots op zijn dat we vele gasten hebben. Deze bestellen echter te weinig om werkelijk rendabel te kunnen zijn. Omdat het doel van het restaurant was om werkgelegenheid te bieden aan studenten zijn we er nog geopend, alhoewel de kans heel groot is dat we moeten stoppen vanwege de hoge kosten, veel inzet en veel bureaucratie/controles. Dat laatste brengt ook steeds spanningen mee: je staat er iedere keer weer versteld van waarom ze weer een boete opleggen, terwijl we meenden alles volgens de regels te hebben gedaan. Maar ze vinden iedere keer wel iets.

Tot besluit:

Over het algemeen is de situatie in Roemenië eerder verslechterd dan verbeterd. De overheid heeft geen geld meer en de mensen aan de onderkant van de samenleving hebben daar het meeste last van. In sommige plaatsen werd in november en december geen kinderbijslag uitbetaald omdat dat geld er niet was. Ook werden de salarissen van alle mensen die afhankelijk zijn van de staat gekort en er was 2 weken geen salaris, dus geen werk.

In de winter kwam dat even slecht uit: omdat de mensen geen salaris kregen waren ze 2 weken thuis, maar de sneeuw moest wel weg en de straten schoon dat was dus even een vervelende en lastige tijd voor iedereen. De sneeuw werd aan de kant geschoven zodat ik - en heel vele anderen - de auto moest uitgraven of laten staan. Het werd dus laten staan en met de taxi gaan, maar die was ook niet altijd beschikbaar. Het was een hele strenge winter met veel kou en sneeuw en ik heb weer écht gevoeld wat koude handen zijn.

In huis was het redelijk uit te houden, maar als het licht uitvalt en er geen water uit de kraan komt is het ook op een ander gebied lastig, ondanks dat het heel mooi was buiten.

Maar we zijn het jaar goed doorgekomen en we hebben vele mensen kunnen helpen met uw hulp en daar zijn we u dankbaar voor. We hopen ook in 2010 door te mogen gaan met ons werk.

Hartelijk dank en we houden moed!

Antoinette Smits.